

NIECZEMNOMOWCA (1) *sb m*

N sg nieczemnomowca.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład) błędnie: nieczemnomowca.

Człowiek mówiący byle co, brednie, wygłaszający bezwartościowe sądy: Mattaeologus, Nieczemnomowcá/ który lądá co mowi. Mącz 211a.

AŻ